

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Multiplex istius persuasionis utilitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

spectum, & eorum præsertim, qui aut ulceribus cooperti, aut plagâ aliquâ insigniore sui miserationem concitent, animum referant ad virum dolorum, cuius illi vivæ ac propriæ imagines sunt; adeoque (si rem penitiùs introspeciamus) majori honore ac reverentiâ habendæ; quòd istæ alia inanima simulacra, Christo potiùs quàm alteri cuiquam præsentando, piâ hominum voluntate, addicta & consecrata sint: afflictos autem & ærumnosos, ut vicarias sui imagines ipse sibi Christus substituerit, & sese in illis, ac si præsens esset, agnosci, foveri, atque honorari voluerit.

Veruntamen sic comparatum est, ut sensuum potiùs consuetudinem, quàm fidei disciplinam secuti, in illis magis quod naturâ sunt, quàm quod ex divino instituto repræsentant, intueamur: facitque spectandi assiduitas, ut inter tot Christi patientis imagines, ambulantes, eas absque ulla passionum ejus memoria, & sinè speciali pietatis sensu prætereamus.

§. 2.

Multiplex istius persuasionis utilitas.

Cæterùm, mi Lector, si ex ea quam nunc proponimus Cexercitatione, fructum aliquem consequi desideras; aliter tibi erudiendus & assuefaciendus est animus; & intimis sensibus imprimenda ista persuasio: nimirum pauperes & ærumnosos, veras ac vivas Christi patientis imagines esse. Istam quippe intimam persuasionem multiplex consequetur utilitas.

Prima: ut ad pauperis & ærumnosi hominis aspectum, nullo negotio, sed magno tamen operæ pretio, veniat in mentem afflictissimi IESU, quem velut præsentem agnoscas in sui imagine; eique, dolores ejusmodi, olim in carne sua, nunc in membris suis mysticis patienti, tenero sensu, & pio subinde suspirio condoleas, eumque (quoad facultas

erit) sublevare contendas. Etenim misellos ejusmodi, ipsum sibi Christum substituisse, non utcunque ut sui imagines, sed etiam velut exactores ac procuratores suos, quibus utique à te solvendum sit, quod ipsi debes, pro omnibus quæ tuâ causâ aut egit, aut passus est.

l. 2. Vit.
cap. 7.

Ut proinde, ex quadam P. Nostri Vincentij Caraffæ commentatione, ad pauperum & miserorum occursum, meritò apud animum tuum eam quasi Christi vocem audias, illos commonstrantis atque dicentis: *His solve, quod mihi debes.* Quâ cogitatione inductus Vir ille sanctus, ita secum firmè statuerat: *Deum adamabo propter se, & propter ipsum vivis ejus imaginibus inserviam.*

Secunda: paulatim condocesiet animus, pauperes etiam ulcerosos & horridos non averfari, sed potiùs amare atque complecti, tanquam proprijs Christi insignibus ornatos, eique familiares ac domesticos; eisquæ proinde cum res tulerit, etiam libenter te adjunges, solandi aut optulandi gratiâ.

1. Reg. c. 9.

Hoc enim ab ijs qui Evangelicæ perfectionis studium profiteantur, meritò exigit S. Franciscus in Regula; præcipiens Fratribus, ut studeant sequi humilitatem & paupertatem Domini nostri Jesu Christi: atque vilium & despectorum, pauperum & debiliùm, infirmorum & leproforum, consuetudine gaudeant. Et S. Vincentius, Tractatu vitæ spiritualis cap. 15. inter plura præcepta ad vitam spiritualem apprimè conducentia, istud quarto loco ita proponit: *Ue societatem, contubernium & apparatus divitum & magnatum fugias, non ex contemptu: tantum de societate pauperum glorieris, & in memoria, aspectu atque conversatione pauperum & despectorum totus lateris, quasi expressa imagine Christi, & eis quasi regibus, cum summa claritate, & jucunditate, & reverentia associeris.* Quibus verbis etiam confirmatum habes quod præsertim hoc capite contendimus: homines pauperes

res & despectos, expressas esse imagines Christi pauperis atque despecti; adeoque à nobis, non humanè tantum & benevolè, verum etià reverenter habendos ac tractandos esse.

Tertia: efficiet denique ea itidem cogitatio, ut pauperibus ægris, quantumvis squalidis & horridis, ubi usus fuerit, Christi amore libenter inservias; atque eam ob rem nosocomia subinde invisas, & languenti Christo in illis suis imaginibus, subsidij aliquid aut solatij, veluti si illum præsentem intuereris, quâ par est animi devotione ac religione impertias.

Cui persuasione ac religioni in nobis confirmandæ, non raro usavenisse legimus, ut à viris sanctis, non (ut ipsi secum reputabant) leprosus Christum repræsentans, sed leprosi specie & habitu ipsemet Christus exceptus sit. Quod facit illud B. Ambrosij, libro primo de Abraham: *Quis scis an Deum suscipias, cum hospitem putas.* Et istud S. Augustini admonentis Christianos, hospitalitatem studiosè esse exercendam; *ne forte (inquit) cui domum clauseritis, cui humanitatem negaveritis, ipse sit Christus.* Ut inde non abs re B. Angela, cum die quadam sanctioris hebdomadæ, hospitali domum, leprosis inservitura, conviseret, adhortaretur sodalem suam: *Eamus, inquiens, forsitàn inveniemus Christum inter illos pauperes ulcerosos.*

Sed quoniam de hoc argumento piè admodum disse- rit S. Bonaventura, ipsius verba, licet pluscula, juvabit ad- scribere: *Indicabo (inquit) tibi, Sponsa, quem diligit anima tua. Certè in infirmaria jacet, ibi angustiatur, ibi dolore gravatur vel torquetur. Curre, & sibi ministra, sibi que compa- tere infirmanti. Cur infias, Sponsa, quotidie, ut Sponsi osculo osculeris? Accede ad leprosum, & osculare eum, quia ibi jacet. Cur Sponsa misera, præ Sponsi amore languere te dicis; & ipsum quotidie nudum, discalceatum & afflictum ante te vi- des transire, & negligis, & etiam non compateris ei? Et qui- busdam*

busdam interjectis: *Non interrogemus eum* (inquit) *de caetero: ubi jaces, ubi cubas in meridie? Quia jam novimus locum: scimus enim eum in infirmaria* (seu in Nosocomio) *jacere. Non autem restat, nisi prestare obsequium.* Sic ille.

Præmiserat autem; sibi quidem persuasum esse: eum qui hoc pacto ex Christi amore, Christo verbi causâ, in paupere ulceroso laboranti curam ac solatium impendat, rem Deo acceptiorem, & majoris apud Deum pretij facturum, quàm si Christo ipsi in sua persona idem præstet obsequij: quòd Christo quidem per se apparenti, & in leproforum hospitali sede jacenti, nemo futurus sit Christianorum, qui si vel tantillum pietatis habeat, ejusque rei gnarus sit, non summâ curâ summòque affectu inserviat: at verò eidem, in pauperis persona, ope nostrâ operâque egenti, pari animi sensu, parique diligentia adesse, non sit nisi hominis virtute perfecti ac consummati.

§. 3.

Studium istud ad Christi Sponsas propriâ quadam ratione spectare.

Ceterùm, cum istæ Seraphici Doctoris adhortatio, ad eas præsertim videatur spectare Christi Sponsas, quæ mundi illecebris abdicatis, uni se Christo probare student, eòque Sponso & amatore gloriantur: par erit illas attendere, quænam in re præsentis suæ partes sint, aut quid hic ab eis meritò expectari possit.

Hæ siquidem si dilecti sui desiderio & amore langueant, eumque sollicitè, non modò in lectulo, per quietem sanctæ contemplationis, sed etiam piæ actionis studio, ut illa Sponsa de Canticis (quoad patietur susceptæ vitæ ratio) civitatem circumeuntes, per vicos & plateas inquirent, eum certè, cum volent, non difficulter invenire poterunt. Ecce enim esurit, sitit, nudus est, alget in isto paupere: ecce